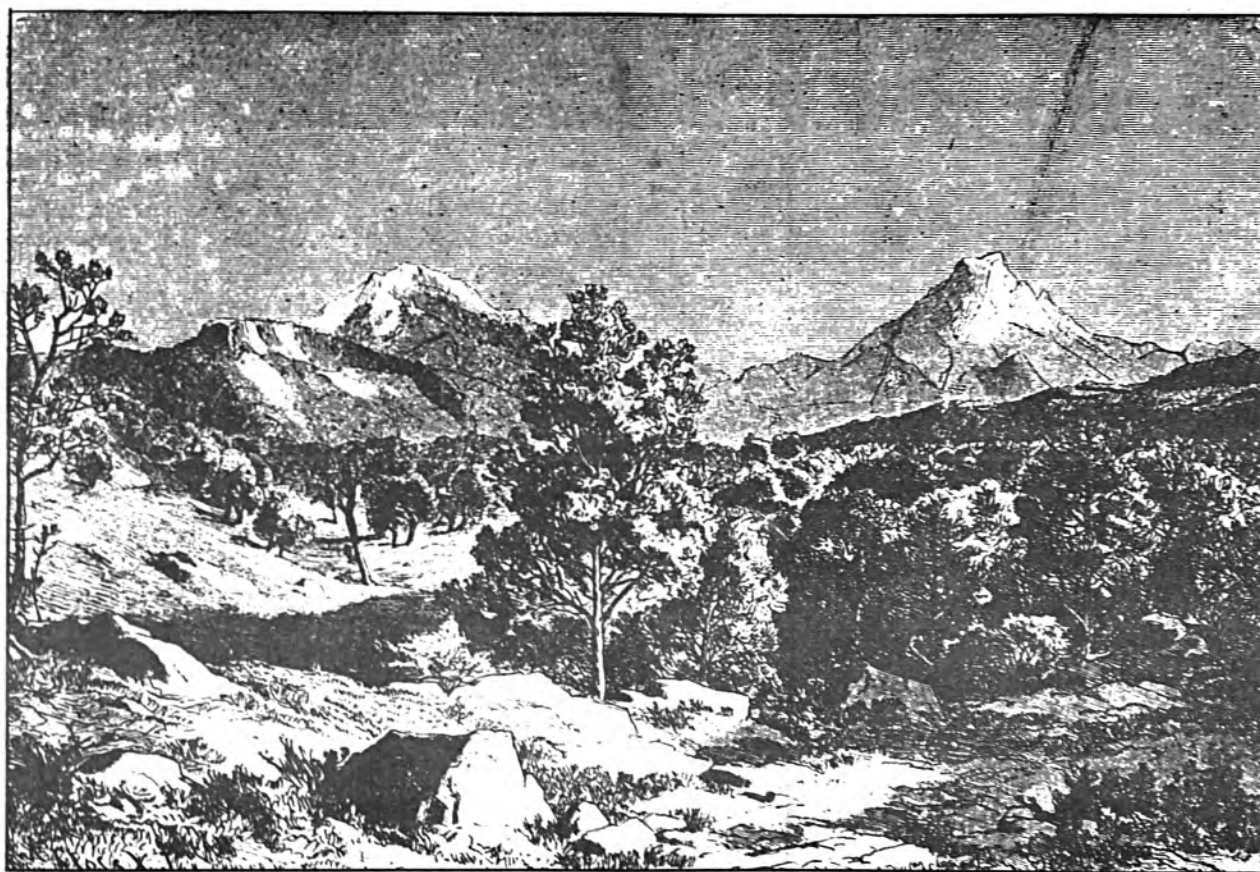

GALATZÓ

Revista cultural de Puigpunyent i Galilea

any 11

Nº 20

1.988

ABRIL

PRATZ
GONZ

GALATZÓ

PUBLICACIÓ MENSUAL

Dipòsit Legal: PM 431/86

Major, 15. Tel. 614215
07194 PUIGPUNYENT

CONSELL DE REDACCIÓ:

Miquel Mora
Sion Verger
Biel Pérez
Biel Frau

EQUIP DE COL.LABORADORS:

Grup S'Arbre
Xisca Ramón
Xavier Picó
Margalida Morey
Antònia Ginard
Rafel Ramón
Cati Pont
Margalida Barceló
Antoni Bonner
Ernest Fuster
Antoni Garau
Tolo Morey
Pere Martorell
Antoni Betti
Onofre Martorell

ADMINISTRACIÓ:

Maria Matas

Exemplar: 125 Ptes.
Subscriptors: 100 Ptes.

IMPRIMEIX: "APÒSTOL I
CIVILIZADOR".
Petra.

Dels articles publicats
en aquesta revista sols en
són responsables els seus
autors.

Editorial

Galatzó

No està mai de més, en el nostre entendre, insistir en el tema de l'esport, de la pràctica, dels monitors i de les instal·lacions per fer esport, a Puigpunyent. Hem de insistir perquè tot el que es relaciona amb l'esport, ací, pareix només embastat, que mig funciona, i per inèrcia, pel sacrifici d'uns pocs massa bagassejats.

Això no és el que el poble necessita. Estam sempre amb el mateix comentari, de fa ja tants d'anys! A l'Ajuntament hi ha, o no, un Regidor per a l'esport? Què fa, per l'esport del poble? GALATZÓ agrairia que el qui es pugui sentir al·ludit, ens contesti amb una relació de fets concrets, no paraules, per l'esport des de les darreles eleccions.

¿No convendria posar mà ja a l'assumpte, abans que en Tolo i en Miquel es cansin? ¿O serà llavors quan s'organitzarà com cal, no amb un monosport, i si amb una pista coberta i monitors preparats per desenvolupar un bon ventall d'activitats esportives?

El dit mallorquí ens ensenya que el qui se presenta al ball, ha de ballar. I no sempre se pot ballar amb la més bonica.

La portada d'aquest mes

El GALATZÓ i S'ESCLOP, les primeres muntanyes altes de la Serra de Tramontana. És un dibuix de S'Arxiduc Lluís Salvador.

Dins aquest any ja han nascut dos puigpunyentins més
se tracta de:

na NEUS Ramón Arbós
que va néixer dia 19 de Febrer de 1988

Neus Ramón
Arbós

i d'en :

TONI Font Ramis d'Aireflor
que va néixer dia 21 de Febrer de 1988

ENHORABONA A SES DUES FAMÍLIES

Han deixat d'estar amb nosaltres:

- ⊕ En Jaume Sánchez que després d'una malaltia curta
va morir dia 26 de Desembre.
- ⊕ En Miquel Bauzà Llinàs que va morir dia 15 de Gener
àlies en Miquel de ses corterades.
- ⊕ Na Margarita Llinàs Jaume que va morir dia
6 de Gener a s'edat de 76 anys.

en
Miquel

na
Margarita

JACME

Descansin en pau tots ells

ACLARACIÓ D'UN MAL ENTES.

Una sombra d'indignació i ganes de riure
ens va empapar el dia 24 de febrer, passat el
límit de la mitjanit quan assistiem a una
reunió ordinària del Patronat Municipal de
Cultura, com a membres del mateix.

Al apartat de pregs i preguntes de l'ordre
del dia, el President del Patronat, per manca
del secretari, que va dispensar l'assistència
per motius de salut, va llegir un escrit-
protesta de l'Agrupació d'esportistes de
Puigpunyent. Al dit escrit, els esportistes
es mostraren disconformes amb la resolució
del Patronat de no acceptar representant
esportiu a la seva junta directiva.

Aquesta resolució va esser presa per
majoria a la primera reunió del Patronat, per
considerar que si bé l'esport es pot juntar,
tradicionalment amb la cultura, el que és
cert és que el Patronat només vol intervenir
en els aspectes culturals que tenen una manca
de protecció a Puigpunyent i Galilea, i de
tots és sabut que a l'esport no n'hi manca,
gràcies a Deu.

Disconformes amb aquesta opinió del
Patronat, tres membres del mateix (els
sotafirmants), defensarem inútilment
l'introducció d'un representant esportiu,
però haguérem de sucumbir davant la voluntat
de la majoria.

Els mateixos que ara estam escrivint
aquestes retxes, ens varem preocupar per fer
saber al poble, mitjançant la revista, les
resolucions collides a la primera reunió del
Patronat, entre les que hi havia la citada
resolució en quant a l'esport. Ens varem
privar absolutament de donar una opinió
subjectiva damunt el tema, i sencillament vam
recollir, objectivament, el que havia decidit
el Patronat, a pesar de no estar-hi d'acord.

Quan es va arribar a la lectura del darrer
punt de l'escrit, els insults contra el
Patronat es varen girar contra nosaltres.
Únics defensors dels ideals esportius, només
per haver donat a conèixer al poble la
resolució del Patronat.

Amb dit escrit, els esportistes criticaren
greument la revista per considerar que desde
el moment que recollirem la resolució del
Patronat ens mostraven d'acord amb ell, i
diguéren també que no varem signar l'escrit
pels mateixos motius.

Creim que quedà clar que tot i que varem
fer l'escrit del Patronat, no hi estavem
d'acord (amb el tema de l'esport), i si no
signarem l'escrit va esser perquè no
acostumam signar a la revista.

El darrer que volíem dir és que l'altre
membre que va defensar la representació
esportiva, va esser el representant de la
revista Galatzó, Miquel Mora, membre de la
Junta Directiva de Galatzó.

Biel Frau
Toni Betti
Miquel Mora

COMUNITAT AUTONOMA DE LES
ILLES BALEARS*Conselleria d'Educació i Cultura*

La Conselleria de Cultura del Govern Balear amb l'afany de promoció-
nar la cultura popular, invità els
integrants de la Premsa Forana a
realitzar una recopilació de dades
sobre les campanes i, a ser possible,
sobre les campanes de l'església del
poble.

Amb aquest motiu, el Director
d'aquesta revista cultural de Puig-
punyent i Galilea, "Galatzó", en Mi-
quel Mora Sureda, m'encarregà la tas-
ca de reserca d'allò més rellevant
i curios sobre les campanes de l'es-
glésia parroquial i el seu campanari.

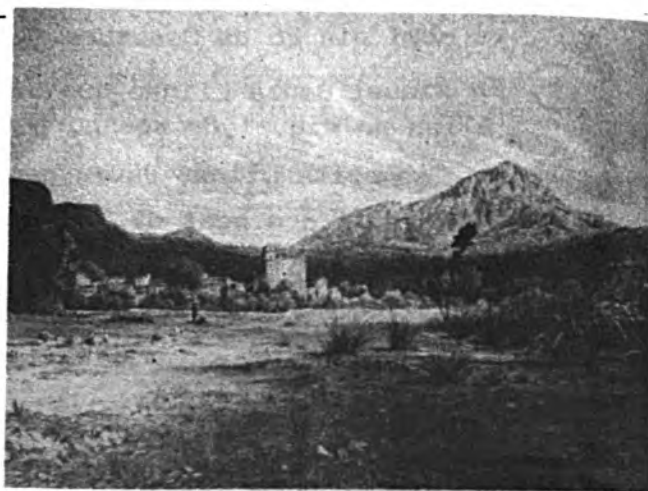

LES NOSTRES CAMPANES

L'Església actual començà a cons-
truir-se l'any 1737, segons consta
a la primera pedra del cantó on des-
cansa part del campanar. Segons la
tradició és la tercera que es va
construir al mateix lloc.

A la part superior de la primera
finestra ovalada del campanar i que
és orientada cap a migjorn hi ha
una pedra polida amb la següent
inscripció: LLIMOSNES ANY 1813

Se suposa que és la data en què
fou començat el campanar. En una de
les litografies de l'Arxiduc Lluís
Salvador que publicà Sa Nostra a u
dels seus calendaris fa uns anys,
no apareix el campanar tal com és
ara, sinó amb tres finestres daval
de la teulada. Posteriorment, en ac-
bar el campanar, només quedaren dues
finestres.

Actualment hi ha dues campanes
al campanar: la grossa i la petita.

CAMPANA GROSSA

Tonalitat: primer sol sostingut

Diàmetre: 82 centímetres

Situada a la part de Llevant

Porta la inscripció:

EFFECTA-FUIT-PETRO-THOMAS ECONOMO-
ANO-MDCCCXCVIII-SANCTA ANNA-
ORAPRONOBIS

Fundició mallorquina

Palma

A la part de la campana que mira
a Llevant és destria la imatge de
la Verge i el Nin.

CAMPANA PETITA

Tonalitat: Primer re natural

Diàmetre: 68 centímetres

Situada vers ponent

Porta la inscripció:

AVE MARIA GRATIA PLENA

DOMINUS TECUM 1718

Mirant a "ponent" hi ha la Verge amb el Nin.

Mirant a "migjorn" hi ha un àngel

Mirant a "llevant" hi ha un àngel i davall d'ell una mica a l'esquerra, hi ha una Verge sobre un núvol que podria ser l'Assumpta, Patrona de la Parròquia. Davall d'aquesta

Verge apareixen aquestes lletres:
M.ANTONI PUIGSERVER.

Mirant al "nord" un sant amb una creu a la mà esquerra.

A la fusta superior hi ha la data de 1897. Possiblement aquesta campana amb data del 1718 era de l'església anterior.

Maneres o estils de tocar les campanes fins fa pocs anys.

Havent estat escolà igualment que els meus amics de la infantesa puc recordar amb exactitud com eren els tocs de les campanes cap allà l'any 1923.

De matí i mitja hora abans de sortir el sol, de trenta a quaranta cops amb el "batall" de la campana petita, que anunciaria que al cap de mitja hora se celebraria la missa.

En sortir el sol, les Avemaries. Nou campanades amb el batall de la campana grossa, separades en grups de tres per uns segons. Seguidament donaven tres cops amb la petita i anunciavem que dintre de cinc minuts començaria la missa.

Continuarà.

Onofre Martorell
"Teuler"

ASSOCIACIÓ PREMSA FORANA

Llei de normalització lingüística

El llibre de Bartomeu Colom, "Els principis de la Llei de Normalització Lingüística a les Illes Balears", editat per l'Obra Cultural Balear, és el primer intent -força reeixit- d'anàlitzar el contingut de l'esmentada llei, aprovada solemnement -i gairebé entusiàsticament- per totes les forces polítiques de les illes fa devers un any i mig.

Avui en dia, quan el sector públic ha adquirit tanta importància, la supervivència de les llengües depèn més que mai de les decisions polítiques. Al nostre cas, la Llei de Normalització Lingüística és l'expressió concreta d'aquesta decisió. Com diu l'autor, estam davant una llei d'objectius "que fixa fil per randa la política a seguir en matèria lingüística".

Aquesta voluntat política, però, no es pot concretar només fent una llei. Cal executar-la. I és en aquest moment que el llibre de Bartomeu Colom esdevé molt útil i clarificador, per la municiositat amb què analitza les conclusions que es deriven dels principis de la llei. La igualtat plena entre les dues llengües oficials, el fet que el català es consideri la llengua pròpia de la nostra comunitat, la responsabilitat que s'encomana als nostres governants, el dret dels ciutadans a triar la llengua oficial que volen emprar en les seves relacions amb l'Administració, la promoció de la nostra llengua a l'ensenyament, als mitjans de comunicació...; són principis que suposen unes accions concretes dels poders públics. Els hem d'exigir, si volem salvar la llengua, que les duguin a terme fins a les darreres conseqüències. El llibre de Bartomeu Colom ens dona pautes de què podem exigir als nostres representants i suggereix quines decisions polítiques s'haurien de produir per a un correcte desplegament de la llei.

Es tracta, en definitiva, que la llei toqui de peus a terra. A més de l'aplicació correcta -i generosa- dels seus principis, fa falta estendre la seva influència a tots els àmbits. És imprescindible que els Ajuntaments aprovin els seus respectius Reglaments de Normalització Lingüística per regular el seu paper en la tasca de recuperació lingüística, que les escoles explotin al màxim les possibilitats que es plantegen a la llei, que el nostre Govern assumeixi d'una vegada "la planificació, organització, coordinació i supervisió del procés de normalització de la llengua catalana", tal com mana la llei.

Els ciutadans, però, en tenim la darrera però, en tenim la darrera paraula. La lliure elecció lingüística -com diu Colom- "és un dels principis sobre el qual pivota la llei". No serviran de res totes les disquisicions si no exercim el nostre dret a viure totalment en la nostra llengua: a adreçar-nos a un desconegut sense canviar d'idioma, a tirar instàncies en català i que l'Administració ens hi respongui... Així omplirem de sentit els articles de la llei. Si no, es quedarà en una elucubració estèril.

MIQUEL VIVES.

COLOM I PASTOR, BARTOMEU. "Els principis de la Llei de Normalització Lingüística de les Illes Balears".

Palma: Obra Cultural Balear, 1987.

Obra Cultural Balear

Recepció de TV3 en estereo dual

A partir del 15 de març es rebrà a les Illes Balears la TV3 en estereo-dual (bilingüe).

Permetrà escollir entre la versió en català i la versió original (anglès, alemany, francès, etc. de pel·lícules, sèries, etc.

En benefici dels socis i davant el gran nombre de consultes rebudes, OCB i Voltor crean un servei d'assessorament sobre totes les informacions relatives a aquesta notable millora de l'oferta de la TV3.

Tel.: 717948 i 714857. Matins de 10 a 12 h.

GRATANT DINS LA NOSTRA HISTÒRIA

Gratant dins la nostra història trobam els noms de Baronia i Pariatge per referir-se a la comarca de la serra en què els pobles de Puigpunyent, juntament amb Estallencs (abans eren un sol municipi), Banyalbufar, Esporles, Calvià i Andratx estan arrelats. Aquests pobles formaren, a partir de la Reconquesta de Mallorca pel Rei Jaume I, una jurisdicció que s'anomenà La Baronia; després es digué La Baronia del Pariatge o senzillament El Pariatge, nom que encara de vegades s'empra.

D'on prové aquest senyoriu que el poble anomenava La Baronia? Anem a provar d'esbrinar-ho, a veure si ho entenem.

Com sabem, el Rei Conqueridor complí la seva promesa de repartir les terres guanyades dels moros als qui l'ajudassin. L'any 1232, de les terres de l'illa i dels edificis de Ciutat, en feren vuit parts. Quatre eren pel Rei i la resta, una per cada cap de mesnada o parts de l'exèrcit cristià, a saber: don Nunyo Sans, el Bisbe don Berenguer de Palou, el comte d'Ampúries don Ponç Hug i el vizcomte de Bearn.

Després, aquests quatre magnats varen tirar a sort quin tros tocava a cada un. Al Bisbe don Berenguer de Palou li correspongué la sobirania de totes les terres més enllà del riu de la Ciutat, la Riera. "Jazu alahuez badha, ledi bacha men vad-al-medina". Aquestes terres, de Puigpunyent fins a Sant Tem, fins a la Dragonera, vengueren a anomenar-se La Baronia.

L'any 1323, el Rei Sanç de Mallorca signà un pacte o concòrdia de poders amb el Bisbe Ponç, posant terme així a renoueres controvèrsies que, per competència d'atribucions, hi havia entre cúries i tribunals d'una i altre jurisdicció. El títol jurídic de dita entesa va agafar de nom El Pariatge -parhagens- i el mot donà nom a la comarca.

Amb la llei d'abolició de senyorijs, promulgada per les Corts de Cadis, l'any 1.811, quedà abolit l'esmentat senyoriu.

Encara ens agrada, els qui vivim a qualsevol dels dits pobles, anomenar la nostra comarca així: El Pariatge.

Meteorologia

Dia 6 de febrer varen caure 29 litres per metre quadrat, i dia 26 contabilitzarem 15 l.

Cristalleria

La Mallorquina.

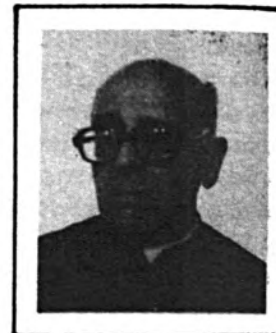
Miralls, tancament de galeries i banyeres.
Vidres en general.

Encàrreges a Pep d'es Forn.

Miguel Santandreu, 38 - T 46 97 86 - 07006-PALMA DE MALLORCA

AVUI ENQUESTAM UN VELL, EN EL BON SENTIT DE LA PARAULA, COL.LABORADOR DE GALATZÓ: DON FRANCESC DE S'ERMITA. TOTS ENS HEM DELEITAT LLEGINT O ESCOLTANT LES SEVES GLOSES, TAN INSPIRADES. I NO ÉS EL SEU ÚNIC CAIRE BÒ, NI D'UN BON TROS!

NOM I LLINATGES: Francesc Llinás Morey.
 DATA I LLOC DE NAIXAMENT: devuit d'agost de 1.910, a Puigpunyent.
 CASAT O FADRI: Fadrí.
 PROFESSION I ESTUDIS: Capellà.
 CREENCES RELIGIOSES: Catòlic practicant.
 SIMPATIES'POLÍTIQUES: Neutral.
 LLIBERAL O AUTORITARI: Lliberal.
 ANIMAL DE COMPANYIA PREFERIT: Es ca, es moix.
 MÚSICA PREFERIDA: La clàssica.
 ESPORTS QUE CONTEMPLA AMB PLAER I/O QUE PRACTICA: El futbol.
 UNA COSA BONA QUE TÉ PUIGPUNYENT: La sencillesa de sa gent.
 QUÈ LI FALTA AL NOSTRE POBLE?: Trop que falta un bon servei d'autobusos.
 UNA AFECCIÓ QUE PRACTIQUI A HORES LLIURES: L'agricultura.
 UN LLIBRE QUE RECORDI AMB PLAER: "L'història de la Baronia".
 SALUT, DINERS O AMOR: Salut.
 DE TOCAR-LI CENT MILIONS, QUÈ FARIA AMB ELLS?: Assegurar l'assistència mèdica a la gent de Puigpunyent.
 QUÈ LI FALTA A GALATZÓ?: Està bé.
 QUINA VIRTUT ADMIRA EN LES PERSONES?: La veracitat.
 QUÈ NO POTS SOFRIR D'UNA PERSONA?: L'orgull.
 DIBUIXA UN ARBRE, PER FAVOR.

Perruqueria

de

senyores

CATY

C/ carretera nova d'Estallens
nº 22

Tf: 61 40 95

* CRIDAR 'LLIBERTAT'!

Crec que és bo que s'utilitzen els grans medis per recordar-nos que els homes som racistes. Que sempre ho som quan tenim por a perdre. Que no és tan fàcil dir que noltros, aquí, a Mallorca, no ho som. Jo no n'estic gens segur. I quan anam pels carrers de Ciutat -sobretot segons quins carrers...- i ens topam amb petits grups de gitanos, de "moros" ... ¿quina reacció tenim?

Tan sols des del meu 'racisme' puc cridar LLIBERTAT! pels negres de Sudàfrica i aquest crit de 'llibertat' també em podrà ajudar a mi a tenir-la i no estar fermat a la por davant altra gent: gitanos, "moros", ...

Ho acab d'escriure. La pel·lícula és just estrenada a Ciutat. Val la pena anar-la a veure. Esper que hi siguem a temps. Però els que ja no la veuran seran els cinc (5 més! a la suma de tants i tants que ja han mort per la mateixa causa) negres de Sudàfrica que demà seran executats. La Justícia és molt racista.

* DAVID I GOLIAT

Supòs que molts recordau aquesta 'història sagrada'. La mos contaven com una contarella fantàstica o una llegendària epopeia. I ens deien com el petit podia guanyar el gran. Perquè el petit tenia l'ajuda de Déu. I que ningú se'n pot riure dels qui pareixen petits però tenen bona punteria..

Sembla que la història es torna repetir. Però han canviat els papers i els noms. Però continua havent-hi pedres que volen. Per ara pareix que el petit perd. Crec que, a la llarga, encara que sigui molt llarg, arribarà a guanyar.

Ah, el novell David duu el nom de POBLE PALESTÍ i el Goliat d'ara s'anomena ESTAT D'ISRAEL.

I si qualcú no se'n recorda bé de la contarella ho pot llegir a la Bíblia, al primer llibre de Samuel, cap. 17.

* TAC A TAC

Hi ha dies, sobretot els dissabtes i diumenges, que estic bastant de temps assegut a la plaça de l'església. M'agrada. Però, darrerament, ja no tant. I supòs que els qui viuen als voltants i volen dormir, encara s'ho passen més malament. (I això que, per ara, podem tenir les finestres tancades!)

Sí, estic parlant dels ferros que, 'col·locats' d'una part a l'altra de la carretera de Galilea, a força de moviment ben a lloure s'han menjat el ciment i l'asfalt del seu costat i de cada dia van més pel seu compte.

M'imagín que TOTS ja ho hem sentit. Perquè tots, qualche moment, hi passam. Però, continua igual.

* EL GRUP ENS OFEGA

O si voleu, l'AMBIENT, els ALTRES, ... fan que mos empeïguem de ser bons. De parèixer-ho davant ells. I que per semblar més grans, més homes, més 'al dia' ... no podem ser bons. I hem de cridar, 'fer beneitures', beure, ... I no és que n'estiguem contents, però "es lo que toca".

És una realitat que quan tenim més llibertat "social", els grups "socials" - la mos lleven i hem de fer lo que toca fer i no lo que realment sentim i ens fa ser més noltros mateixos.

Se veu que SER PERSONA sempre serà un camí llarg i difícil i que, mai per mai, pots deixar d'esforçar-te per esser tu mateix. I estar-ne convençut. I no ser mai cap ovella d'una guarda.

Conscient. Responsable. Lliure. Vertader. Honest. Autèntic. ... (Continuau voltros. Cadascú. Totsols. Amb el teu llapis. Gràcies.)

Toni Garau
15.març.88

GALILEA

SES TIMBES

Ses Timbes se n'alegren de tenir lectors, i més si aquests són persones tan significatives com el Batle del poble. Lo important no és que hi hagi coincidència en tot, sinó que sapiguem dialogar i entre tots encertem en les solucions més convenients.

Aquests dies a Galilea han estat semblants a la natura, que es queda com dormida tot esperant l'esclat

ENTREVISTA

MANOLO PINTENO GOMEZ, casado, con un hijo de diez años, lleva el Bar Parroquial y se presentó a las pasadas elecciones municipales en el quinto lugar de la candidatura Grup Independent, que resultó la ganadora con cinco concejales de los nueve en disputa.

Manolo, llevas casi diez meses en el Ayuntamiento, en la candidatura ganadora, ¿qué tal la política por dentro?

Mira, yo me metí en la política porque me lo pidió Antonio Roig, que aunque no lo veamos mucho por aquí sigue muy de cerca nuestros problemas y participa activamente en nuestro grupo.

La política por dentro...uf! Yo creo que cada día estoy más contento de haber entrado en ella y más enterado de lo que es la política.

A pesar de todo da satisfacciones al realizar cosas que habías previsto.

¿Esperanzas cumplidas y decepciones imprevistas?

Esperanzas cumplidas... pocas.

de la primavera. L'únic petit acon-teixement l'ha protagonitzat un camió de l'empresa Cobra carregat de pals d'electricitat. No tenia força a bastament per pujar pel camí de Ses Alzinetes y l'ajudaven amb un cable fermat a un pi; el cable es rompé i el camió caigué abaix del marge. Era el primer dijous de març dia 3. Déu volgué que cap dels tres homes que hi intervenien es fes més mal que un gran retgiró i la grua del mateix camió impedí que seguis redolant per avall.

Decepciones, muchas más de las que esperaba.

Hay muchos trabajos que todavía están pendientes de realizar y, por ello, no puedo hablar de esperanzas cumplidas.

La soledad del que va delante es difícil de imaginar. Tienes la sensación de que no existe demasiado apoyo por parte del pueblo.

¿De qué te sientes más satisfecho?

Sobre todo del compañerismo que existe en el grupo que trabajamos juntos en el Ayuntamiento. Yo tenía una idea equivocada de lo que era este tipo de trabajo y ahora he descubierto que hay personas muy competentes capaces de perder muchas horas para el bien del pueblo.

También me satisface poder decir que todo lo que hemos solicitado para Galilea se nos ha concedido.

¿Qué dificultades has encontrado?

Una cosa que hace sufrir es tener la sensación de que la oposición se dedica más a bloquear los planes del grupo gobernante que a tener una actitud constructiva para bien del pueblo.

Parece que hay un enfrentamiento a ultranza entre los dos grupos que con frecuencia lo único que logra es retrasar las actividades. Es una pena.

Yo desearía una mayor armonía.

Tú eres el encargado de obras. ¿Qué problemas hay en Galilea respecto a la construcción?

Uf, uf, uf!! La construcción en Galilea es un problema muy complejo. Queremos defender al máximo el carácter de nuestro pueblo y su entorno, pero a la vez aparecen una serie de intereses particulares que quisieran la excepción para ellos y muchas veces tienes que enfrentarte a planes encubiertos.

En un pueblo pequeño fácilmente los problemas se convierten en personales. Además tú tienes un negocio abierto al público...

Precisamente porque somos un pueblo pequeño debemos tratarnos como una gran familia y tienes que afrontar los problemas de una forma distinta a como lo haría un gran ayuntamiento.

Tienes que andar con mucho cuidado a los protagonismos y trabajar de forma callada, sin herir a nadie.

¿Planes de futuro?

Hay muchísimas cosas y muy buenas. Estamos cambiando todo el tendido eléctrico (que no se ve, pero es una gran mejora). Ya hemos recibido la subvención para el asfaltado del Camí dels Pins. Esto como inmediato.

Para el próximo año el Ayuntamiento tiene proyectadas inversiones considerables. Tenemos intención de abrir en Galilea un despacho municipal con unidad sanitaria y una sala de reuniones.

Estamos en contacto con la Parroquia para mejorar las instalaciones deportivas y todo el entorno de la Plaza, que de alguna manera es el rincón del pueblo que todos, nativos y extranjeros, visitan. Constituye, por tanto, el escaparate de nuestro pueblo.

Al no tener el Ayuntamiento propiedades aquí tiene que recurrir a convenios con particulares.

El hecho de que en Galilea haya dos concejales de la misma candidatura, ¿favorece el que la gente acuda al más condescendiente o al más amigo para obtener permisos del Ayuntamiento?

El peligro existe. Y para no caer en él hemos tenido que andar los dos con mucho cuidado y establecer una comunicación constante para mantener criterios unitarios y objetivos. Tampoco han faltado las crisis, pero estas mismas dificultades te ayudan a ser más tolerante.

No es difícil ponerse de acuerdo porque Antonio es una persona activa que ama Galilea.

Bar Parroquial

ESPECIALIDAD EN PLATOS COMBINADOS
Y TAPAS VARIADAS

PLAZA PIO XII TEL. 61 41 98

GALILEA

JANER MANILA

GABRIEL JANER MANILA va néixer a Algaida, un poble del pla de Mallorca, un horabaixa de novembre de 1940. Estudià el batxillerat i la carrera de magisteri a la Ciutat de Mallorca i més tard es llicencià en Filosofia i Lletres (Secció de Pedagogia) per la Universitat de Barcelona, en posteriorment ha realitzat una tesi doctoral sobre els infants selvàtics i la problemàtica educativa que planteja la marginació social. En la seva obra d'escriptor cal destacar L'Abisme (Premi Ciutat de Palma, 1967), El Silenci, Han plogut pantes, Els Alicorns (Premi Josep Pla, 1971), El cementiri de les roses (Premi Víctor Català, 1971), L'agonia dels salzes, El rei Gaspar (Premi Folch i Torres, 1975), Tango (Premi de les festes populars de cultura Pompeu Fabra, 1976), La Cerimònia, etc., que l'han convertit en un dels primers narradors contemporanis en llengua catalana. A partir de l'any 1975 ha alternat periòdicament la narrativa, l'assaig i els llibres per a nins, dels que n'és una bella mostra aquesta Història del teatre a Mallorca.

"Ningú mai no sabrà l'hora i el punt en que el teatre sorgí damunt aquesta terra.

Els antics mallorquins sentiren també -com tants d'altres homes- la necessitat de recrear el joc de viure.

El joc sagrat de recitar versos i encadenar paraules davant les forces omnipotents de la natura: el vent i la pluja, el fred i la rosada, de les quals depenien les collites, les pastures i el bestiar.

Als vells mallorquins els agradava dansar entorn del foc sobre els turons. Omplir avencs i coves, les torxes enceses, de fum i de festa, i escarnir la vida davant els bous de bronze.

Escarnir els propis somnis i conjurar la història, tot simulant la caça, esquivant els monstres, els esperits malignes que surten amb la fosca."

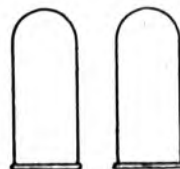
Vida escolar

Galatzó -12-

El mestre té una tasca ben definida: presentar, exposar, mostrar, ensenyar el producte, orientar l'alumne per tal que aquest miri i vegi, entengui i agafi. Això no ocorre sense uns mínims de dedicació i esforç personal per part de l'alumne. D'ací ve el valor formatiu dels exercicis reflexius (que no purament mecànics) que necessiten un mínim d'esforç mental. Hi ha alumnes, massa, que per pura inèrcia mental negativa, els dits perererosos en termes vulgars, s'oposen a aquesta "exigent" tasca, i la feina que fan, a vegades molta, és purament mecànica. És aquell cas del que fa feina per no fer-né.

El terme "comprensió" no s'ha de confondre amb "retenció" o "aprenentatge". La frase que els pares han de escoltar tantes vegades de boca del seu fill "No entenc al professor" s'ha de traduir, ni més ni menys: "Vull que el professor repetesqui una i altre vegada el tema, per tal de suplir així la meua part d'esforç per assimilar-lo". És el fet d'aquell mul sense barram que hi havia al quarter, en els llunyans anys de la mili, al qual cada dia li capolavem les faves.

De tota manera, el rendiment no deixa d'esser un producte de dos factors: la intel·ligència i l'esforç aplicat a la feina. Està clar que si l'esforç s'apropa al zero, la sola intel·ligència no atutará el desastre.

CAFETERIA-RESTAURANT
ES PONT

C/. Sa Travessia, 2 - T. 614031
PUIGPUNYENT

Cartes al director.

A la redacció ha arribat aquest escrit per publicar, encara que és una carta oberta al Sr. Batle.

Muy Sr. nuestro:

En contestación a su escrito del día 22 de febrero, sirva la presente para comunicarle nuestra total disconformidad y repulsa por todo lo que en él se expresa.

Referente a la puntuación de 6'5 puntos asignados al Sr. Caldentey, a nosotros lo que nos interesaba era saber la puntuación de las pruebas a las que fuimos sometidos.

1º En la primera prueba, consistente en amasar un mortero, el Sr. Caldentey tuvo que añadir material por no saber controlar el agua. Esto, un señor que ha trabajado en el ramo de la construcción debería saberlo hacer mejor que nosotros, y no fue así, pero el jurado otorgó la misma puntuación a todos.

2º Esta prueba consistía en partir un ladrillo, y todos la hicimos bien.

3º Esta consistía en hacer una pared de ladrillos con un ángulo de 90º. El Sr. Caldentey hizo esta pared tan bien hecha, que el ángulo se aproximaba más a 60º que a 90º, y el aterrecado dejaba mucho que desear por los bultos que en él se apreciaban. Todo eso un señor que ha trabajado en la construcción no debería ocurrirle.

4º Esta consistía en hacer un hoyo de 50 X 50 y la profundidad que se pudiera en 10 minutos. El Sr. Caldentey realizó un simulacro de hoyo de 50 X 80 y si llegó a los 20 cm. de profundidad fue mucho, habiendo concursantes que profundizaron más de 45 cm.

5º Consistía en la conducción de un "dumper", el Sr. Caldentey realizó el trayecto pareciendo llevar una copa de más, ya que no fue capaz de realizar el trayecto recto, habiendo otros que sí lo hicieron.

6º A todas estas pruebas el Sr. Caldentey se llevó la máxima puntuación (creemos que el jurado no estaba cualificado para puntuar dichas pruebas) porque creemos que un jurado debe ser técnico en la materia para poder puntuar en unas pruebas.

Y a todo esto el Sr. Alcalde dice que al parecer se dan dos puntos al Sr. Caldentey por haber trabajado en el ramo de la construcción, y no es así: trabajaba de fontanero en obras. Sr. Alcalde, los fontaneros cuando trabajan en obras no hacen paredes ni hoyos y menos conducir un "dumper", sólo se dedican a poner tubos de P.V.C. para conducción de aguas y saneamiento.

La patronal de albañilería es única y exclusivamente para albañiles, los fontaneros pertenecen al gremio del metal, por lo tanto, Sr. Alcalde, el Sr. Caldentey no es merecedor de los dos puntos que se le otorgan.

Firman: Paco Perelló
Salvador Llabrés
Biel Ginard
Juan Bauzá
Toni Cano

CUINA

LLUCERES(pescadillas)amb vi
(per a 4 persones)

750grams de llúceres

50 grams de mantega

1 cullarada de maicena

1/2 tassó de vi blanc

1 ceba

Alls,sal,pebreó,pa rallat i juli-
vert.

1 pastilla de brou de peix.

1/2 litre d'aigua.

Quan el peix estigui net i ta-
llat se col.loca dins una rostido-
ra untada de mantega.

Se fonen 25 grams de mantega junt
amb la maicena fins que estigui do-
rat. S'afegeix l'aigua i la pasti-
lla de brou, deixant bullir dos
minuts. Després s'afegeix el vi i,
s'espera que bulli un minut.

Tot aixó se posa damunt el peix,
se tapa de pa rallat, la resta de
mantega i el julivert.

Se té dins el forn 15 minuts.

Pernil de york amb oporto
(per a 4 persones)

Col.locar 8 tallades de pernil
dins una rostidora untada de man-
tega. Esquitar amb el vi i posar
la resta de mantega. Coure dins
el forn dos minuts.

Afegir-li una salsa de oporto
ja preparada i coure dos minuts
més.

Salsa de oporto

Fregir 1/2 ceba (tallada molt
petita) dins una pella, amb la man-
tega, afegir dues cullarades de to-
màtiga, i després dues cullarades
de maicena fusa dins 1/2 litre d'aig
amb una pastilla de brou de carn.

Bullir fins que torni espés i, per
acabar posar-li 1/2 tassó d'oporto.

Se pot servir acompanyat d'una
crema d'espinacs, o també de patates,
colflori amb beixamel, ensalada
d'arròs i un munt de coses més.

COMUNICAT DE PREMSA CONJUNT

L'Associació de la Premsa Forana
vol fer pública la seva solidaritat
amb les emissores de ràdio i de televi-
sió local, que recentment han sofert
escorcolls i denúncies, al temps que
ens felicitem per la constitució d'una
Federació d'emissores per defensar
el dret més elemental de llibertat
d'expressió reconegut per la Constitució

gener del 1988

CAIXA DE BALEARS
"SA NOSTRA"

De sa música de BANDA

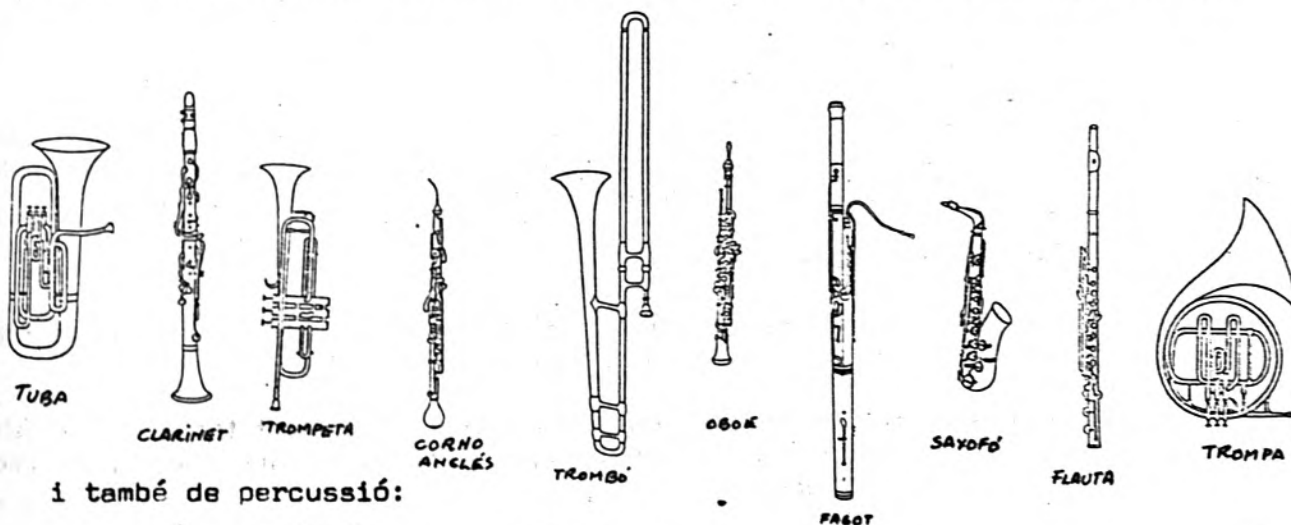
Dins ses diferents agrupacions d'instruments, una de ses més grosses i de ses més tradicionals, populars i també podriem dir peculiars es sa de sa BANDA.

Una banda de música es sempre signe d'alegria, de festa i de celebració.

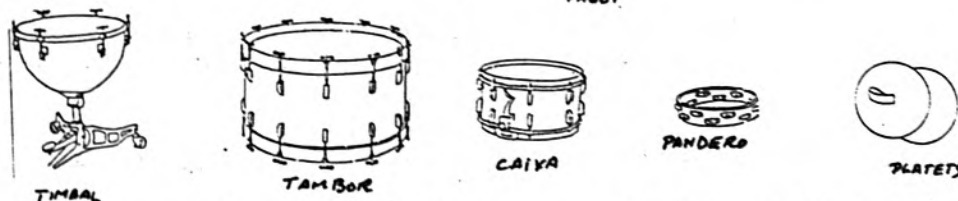
Es seu tipus de música, sa seva sonoritat i es seus cercaviles i desfilades fan de sa banda i sa seva música una cosa especial.

Hem dit cercaviles i desfilades perque una de ses característiques de sa banda es que es pot moure mentres sona. Es seus instruments són generalment lleugers, encara que una tuba pugui arribar a pesar 12 o 13 Kg.

Xerram de sonoritat perque es seus instruments són bàsicament de vent:

i també de percussió:

Hem xerrat també des seu tipus de música perque si bé es veritat que no hi ha realment una casta de música especial per a banda, també es vera que generalment interoreta temes clàssics, tradicionals, marxas i temes folklòrics encara que alguna banda hagi intentat s'aventura d'adaptar temes moderns.

Pareix possible que si tot va be es proper dia 3 d'Abril podrem gaudir de s'oportunitat d'escoltar una banda. Sa de s'Ajuntament de Palma, s'única totalment professional de Mallorca que fou creda donant es seu orimer concert dia 22 de Desembre de 1966 i que consta d'una plantilla de 45 professors.

Siria aquesta una bona oportunitat per a escoltar música alegre i per a mirar de reconeixer es diferents instruments.

E. Fuster

Poetes d'avui

Aquesta poesia es va llegir el dia del
Curriculum per la pau.

Avui puc estimar a tothom,
Tinc dins meu totes les papallones del món!
Les mans, tancades amb força, estrenyen els grans d'arena de les hores que
he de viure.

Los meus braços, encerclen la soca de l'arbre de la vida que enflaira l'aire
amb el perfum de totes les flors dels cinc continents.

Suara, exercit la meua cintura perquè sigui flexible com la canya verda i es
pugui vinciar quan el vent de tempesta arribi al lloc que habit.

Tant les cames, fixes sobre penyal etern, com els peus ben plans, m'assegu-
ren una estabilitat perfecta per poder rebre la força de les res-
postes al meu missatge d'estimació col·lectiva.

Estim a tothom com a reflexe del meu amor per tu,

Podria amb les teves mans enllaçades donar en quatre bots la volta al món
i quan ambdós riguéssim ompliríem l'espai de resonàncies oníriques
per tal que arribassin a tots el habitants del planeta.

Tinc el cos a punt.

Me falta perfeccionar la relació del cor amb el cervell per subjugar les sen-
sacions que reb de l'exterior.

Vull tenir el cap fred per tal d'entendre racionalment tots els fets dels que
són element actiu o passiu i no deixar-me endur per reaccions
emocionals.

Per gaudir la pau interna cal estar fort de cos i cor; així dec alimentar-me
sols dels aliments que es conren a l'hort de terra regada per
l'aigo de la comprensió.

Sols un dubte: Si m'he de reprimir la capacitat de patiment,

Al cap i a la fi els sentiments més profunds els he experimentat després de
sser ferit per sageta, quan caminava per aquest desert cercant
l'oasi que em permetés un descans al camí.

Ai! Com ho és avui de transparent l'aire,

Ni la mar ni el blat es belluguen més enllà de la dolcíssima dansa de l'èmbat.

Es el meu deure proclamar aquesta follia!

Ahí nit no fou així, vaig haver de cloure fort les dents.

En el front tinc un solc més.

XAVIER ABRAHAM
GUIG-PUNYENT 1987.

BENEIDES DE SANT ANTONI.

A la darrera sessió ordinària del Patronat Municipal de Cultura, celebrada dia 24 de febrer, es va tractar, entre altres punts, la proposta del jurat que havia d'atorgar els premis a les carrosses participants a les beneïdes. Després d'un debat fou acceptada la proposta del jurat pel que fa a la distribució del premis que és la següent:

Primer premi: Ex-aequo a les carrosses "Sa llocada", "Flors des Salt" i "Dimonis i Sant Antoni".

Segon premi: Ex-aequo a les carrosses "Coll de Tords" i "Poni".

Tercer premi: Ex-aequo a les carrosses "Dimoniada" i "Ecològica".

La dotació econòmica que finalment s'aprova per a cada premi es la següent:

Primer premi: 15.000 pts. (5.000 pts per a cada carrossa).

Segon premi: 5.000 pts (2.500 pts per a cada carrossa).

Tercer premi: 5.000 pts (2.500 pts per a cada carrossa).

L'increment aprovat per al primer premi evita que, al dividir-se entre tres carrosses, es vegi molt minvada la quantitat que els pertoca.

TREBALLS D'INVESTIGACIÓ

Dia 29 de febrer acabà el plaç de presentació a la convocatòria del Patronat Municipal de Cultura sobre treballs d'investigació de temes culturals relacionats amb el nostre municipi. La relació de projectes presentats és la següent:

A) Plànols toponímics del municipi.
Autors: Benet Morey, Just Hernández i Antoni Mora.

B) Estudi sobre Sa Riera.

Autors: Conxa González, Margarida González.

C) Aproximació antropològica a la identitat cultural de Puigpunyent.

Autors: Pere Barceló, Catalina T. Pinya, Xavier i Joan I. Barceló.

D) La literatura popular al nostre entorn.

Autors: Maribel Font i Catalina Pont.

Tant el nombre com la qualitat i interès dels projectes presentats constitueixen un excel·lent punt de partida que permet veure amb optimisme el futur d'aquesta convocatòria.

El jurat, reunit dia 8 de Març, decidí donar llum verda als quatre projectes i concedir les subvencions sol·licitades per a fer front a les despeses derivades de la confecció dels treballs (80.000, 27.000, 25.000 i 25.000 pts. respectivament). Ara queda un llarg camí fins a la seva presentació el dia 3 de desembre. Als quatre grups, ànim i endavant!

AL·LEGACIONS AL PLA GENERAL.

Al Ple celebrat dia 15 de febrer s'acordà concedir un plaç de 60 dies perquè totes les persones interessades puguin presentar a l'Ajuntament les idees i suggeriments que creguin oportunes respecte a la revisió del Pla General d'Ordenació Urbana del nostre municipi.

El Pla General actualment vigent ha demostrat ésser poc útil per a resoldre els nostres problemes urbanístics. La seva substitució per una nova normativa és un tema de gran importància que incidirà molt directament sobre tots els veïnats. Per això creim que és necessari comptar amb totes les opinions per fer front al problema amb garanties de trobar una solució satisfactòria.

BASQUET**B) SENIOR FEMENI**

Puigpunyent 39 (14+25)
Pink 31 (16+15)

Binissalem 39 (18+21)
Puigpunyent 44 (24+20)
Puigpunyent 64 (32+32)
Bons Aires 40 (16+24)

Puigpunyent 39 (22+17)
Cardessar 33 (11+22)

Segueix el nostre equip guanyant partits amb això manté les esperances per eixecar-se amb el campionat, maldament depengui de que el seu màxim rival, el Joan Capó, perdi qualque partit.

Dels darrers resultats obtinguts, destacar la voluminosa victòria damunt el Bons Aires, tercer classificat i amb un bàsquet de gran qualitat.

C) JUVENIL FEMENI

Puigpunyent 34 (18+16)
Jovent B 54 (19+35)

Sta Monica 45 (21+20+4)
Puigpunyent 50 (15+26+9)

No ha pogut ésser. Es allò de que se vol però no se pot. Després d'haver superat una gran primera fase, marcada per les ganes de lluita i de superar-se a cada partit, cada gadora a ella mateixa, la segona fase ha estat marcada per les ganes de guanyar i en

conseqüència d'una menys concentració en el joc, tan sigui per les titulars com per les suplents.

Exemple d'això, és el partit jugat dins la nostra pista contra el Jovent B. Partit que, a la llarga, ens ha sortit ben car, ja que ens ha impedit anar a les fases finals de Mallorca.

No va succeir el mateix dins el Santa Mònica, que després de faltar un parell de segons per acabar el partit i tenint el marcador en contre, va N'Arbós i ens fa un triple, provocant la pròrroga, guanyada amb una diferència de cinc punts. Aquests dos partits són la cara i la creu d'aquest mes.

D) CADET MASCULI

Perlas 71 (43+28)
Puigpunyent 54 (20+34)

Alcúdia-Puigpunyent
(SUSPES)

A l'espera del partit contra l'Alcúdia que decidirà si el nostre equip queda primer del grup, just destacar el dolent resultat tingut dins la pista del Raimon Llull, degut a falta de dos jugadors lesionats.

Raimon Llull 44 (14+30)
Puigpunyent 23 (14+9)

No podem deixar de fer una petita referència a la desastrosa primera part jugada a Manacor contra el Perlas.

E) MINIBASQUET FEMENI

Puigpunyent 64 (34+30)
Lluchmajor 4 (2+2)

Sa Pobla 13 (5+8)
Puigpunyent 38 (27+11)

La nota a destacar en aquesta categoria, és l'ajornament del transcendental partit a jugar contra el Santanyi i que decidirà el Campionat, ja que el guanyador d'aquest enfrontament es proclamarà campió, encara a de dos partits.

Puigpunyent-Santanyi
(SUSPES)

Aquest partit ja es tenia que haver jugat, però no va poder ésser per inclemències del

temps i es jugarà el proper dissabte dia 26.

Pel que fa als altres partits, resultats victoriosos i prevists donada la superioritat de les nostres nines damunt els seus rivals.

MOGUDA DINS EL BASQUET

Es evident que el Club de bàsquet ha tornat gran, està molt arrelat i seria una llàstima que no continuàs creixent. Per això és necessari canviar les estructures, adaptant-les a l'actual dimensió. El Club no pot estar just en mans de dues o tres persones (President i dos entrenadors), que tinguin tota la responsabilitat i resolguin tots els problemes. Si un d'ells falla, el Club es troba en una situació perillosa.

Es per aquest motiu que el passat 19 de Febrer, tingué lloc al saló d'actes de la Casa de la Vila una reunió per informar als pares dels jugadors de bàsquet. El contingut de la reunió fou exposar als assistents

la situació del Club tant en l'aspecte esportiu com econòmic. Miquel Ramon, encarregat principal de fer l'exposició, digué que el problema més greu era la manca de persones per entrenar als equips, responsabilitat fins ara d'ell i d'en Tomeu Morey. Per un futur immediat, digué que era necessari trobar altres persones que ajudassin en aquesta tasca, del contrari hi havia perill de no poder fer participar en competició tots aquells joves que en tinguessin ganes.

Els pares mostraren un gran interès pel tema si bé, en general, reconegueren no estar capacitats per dirigir un equip, però estaven disposats a col·laborar en altres aspectes, també necessaris pel funcionament del Club.

Així també, es parlà del tema econòmic, del qual el pressupost actual de despeses arriba quasi a les 500.000.- pessetes, quantitat

molt difícil de replegar. Fins ara el diners sortien dels socis, beneficis de l'organització de les festes, loteria i petites ajudes que se rebien. Tots els reunits se mostraren ben disposats a fer una major aportació econòmica, en cas de que no es rebessin majors ajudes o no es tinguessin altres fonts de financiació. Aquest tema econòmic sembla més fàcil de resoldre que l'altre.

Amb aquestes reunions, s'intenta poder organitzar-nos d'una millor manera i pugui haver una participació més activa de tothom dins el Club.

De les conclusions i acords arribats i de la xerrada que es va tenir amb els jugadors de bàsquet més grans, en tindreu informació a altres nombres de la Revista Galatzó.

PANADERIA PASTISSERIA

VIDAL*David Palacios*

• •
ELABORACIÓ
PRÒPIA

SERVEI A: CALVIA I STA. PONSA

PUIGPUNYENT C/ Travessia n.º 26 Tel. 61 43 05

TALLERS**J. B. JAUME**

XAPA I PINTURA

C/. General Riera, 138 - Tel. 20 66 17 07010 PALMA

Ses Cotzeries

C/. Major

BAR RESTAURANT
PLA DE SA SINIA

Serveis de:

NOCES • COMUNIONS
FESTES • CUINA TIPICA

CARRETERA DE PUIGPUNYENT - Km. 14 TELÉFONO 61 43 05

"casa diana"

MERCERIA REGALS
CERAMQUES BRODATS
JERSEIS FETS A MÀ

C/. Major, 48
PUIGPUNYENT
Teléf. 61 44 56

supermercat**GALATZÓ**

CARNICERIA, CHARCUTARIA I MERCERIA
Tel: 614315. Servici a domicili